

ning og drift. Efter den nugældende lovgivning skal kommunalbestyrelserne imidlertid føre det nævnte tilsyn med private vandforsyningsanlæg og den øgede administration vil således alene være en følge af, at kommunerne efter forslaget ligeledes skal føre tilsyn med offentlige vandforsyningsanlæg, hvilket i praksis vil sige med kommunens egne vandforsyningsanlæg.

Det bemærkes, at miljøministeren efter forslaget § 6 efter forhandling med de kommunale organisationer kan fastsætte regler om, at beføjelser efter lovens kapitel 4, 6 og 8 kan overføres fra amtsrådene til kommunalbestyrelserne, når der foreligger godkendte planer.

Endelig vil forslaget § 22 og 87 om tidsbegrænsning af vandindvindingstilladelser medføre en række sager om fornyelse af tilladelser, men virkningen vil først indtræde på længere sigt (10-30 år).

1.b. Kommunale udgifter.

Forslagets gennemførelse vil medføre en vis udgiftsstigning for kommunerne væsentligst på grund af bestemmelsen i § 14 om tilvejebringelse af vandforsyningsplaner. Stigningen vil blive forskellig i de enkelte kommuner, således at stigningen vil blive relativt størst for de kommuner, der endnu ikke har påbegyndt en egentlig planlægning eller i øvrigt taget initiativ til at få gennemført påkrævede ændringer af vandforsyningsstrukturen.

Da der ikke foreligger rimelig sikre opgørelser over den nuværende administration og dennes økonomiske konsekvenser, og da den nærmere fastlæggelse af planernes indhold og tilvejebringelse først vil finde sted i forbindelse med udarbejdelsen af bekendtgørelser, vejledninger m. m., hvilket vil ske efter forhandling med bl. a. de kommunale organisationer, er det behæftet med betydelig usikkerhed at angive udgiftsstigningen. Efter miljøministeriets skøn vil de samlede kommunale udgifter i forbindelse med lovforslaget max. blive 10 mill. kr., og udgiften vil overvejende have karakter af en engangsudgift i forbindelse med tilvejebringelsen af den første vandforsyningsplan efter forslaget § 14.

2.a. Amtskommunernes (hovedstadsrådets) opgaver.

Forslagets §§ 10-13 om udarbejdelse af vandindvindingsplaner antages ikke at medføre en øget arbejdsbyrde i forhold til de planlægningsopgaver, som amtsrådene i henhold til den nugældende lovs § 6 er forpligtet til at udføre.

Forslagets § 20 om meddelelse af tilladelse til vandindvinding finder bl. a. anvendelse ved med-

delelse af tilladelse til indvinding af overfladevand, som efter den nugældende vandløbslovs kapitel VIII i almindelighed meddeles af landvæsensretterne. Det samlede antal sager for landvæsenskommissionerne vedrører tilladelse til indvinding af overfladevand i medfør af vandløbslovens kapitel VIII, udgjorde i 1976 ca. 130, og deres antal viser klart faldende tendens. Den administrative belastning ved sagernes overførelse til amtsrådene vil følgelig blive begrænset, da amtsrådene i forvejen deltager i sagernes behandling.

Forslagets § 23, stk. 3, om at amtsrådene skal afgøre, hvem der skal anses som rekvirent ved indbringelse af erstatningssager for landvæsenskommissionerne på grund af vandmangel o. lign., vil medføre en vis øget administration.

Ved forslaget §§ 26-27 er bestemt, at bortledning m. v. af større mængder grundvand i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder samt ved indvinding af råstoffer som nævnt i råstofloven, kræver amtsrådets tilladelse. Sagerne vil medføre en øget arbejdsbyrde for amtsrådene vedrørende bygge- og anlægsarbejder, medens administrationen vil blive mere begrænset vedrørende råstofindvindingen, idet spørgsmål om bortledning m. v. af grundvand ofte her vil kunne behandles i forbindelse med en sag om tilladelse efter råstofloven.

Forslagets bestemmelser i kapitel 8 om amtsrådenes opgaver vedrørende vandforsyningsanlægs forsyningspligt m. v. må antages at medføre en beskedent forøgelse af administrationen, og denne må forventes at blive størst i hovedstadsområdet.

Ved forslaget §§ 57-58 og 60 pålægges tilsyn med alle vandindvindingsanlæg i kommunalbestyrelserne, hvilket tilsyn efter den nuværende lovgivning delvis påhviler amtsrådene. Ved forslaget § 63 er det imidlertid pålagt amtsrådene at føre en vis kontrol med kommunalbestyrelsernes tilsynsfunktion.

Endelig vil forslaget §§ 22 og 87 om tidsbegrænsning af vandindvindingstilladelser medføre en række sager om fornyelse af tilladelser, men virkningen vil først indtræde på længere sigt (10-30 år).

2.b. Amtskommunernes udgifter.

Forslagets gennemførelse antages ikke i almindelighed at medføre udgiftsstigninger for amtskommunerne, væsentligst på grund af, at alle amtsråd i henhold til den nugældende lovs § 6 har påbegyndt den der omhandlede planlægning, og visse amtsråd vil i løbet af 1978 have tilendebragt denne. Den kommende planlægning i henhold til forslaget §§ 10-13 vil i høj grad kunne støttes på resul-